

[Den fg. finansminister.]

ten, foretrækker jeg den ordning, som vi foreslår, nemlig at vi nu påbegynder en afvikling. Det er en sag, der har været talt om i mange år. Nu bliver der altså gjort noget ved den, og vi får lejlighed til at vurdere efter denne begyndende nedsættelse af afgiften, hvordan den får virkning prismæssigt. Vi venter selvfølgelig alle, at denne nedsættelse vil få virkninger for restaurationspriserne, og så er det jo tanken at lade dette foreløbige skridt afslutte med det endelige skridt, som selvfølgelig bør få endnu større virkninger for restaurationspriserne.

Egon Jensen: Jeg beklager kun, at de to repræsentanter for regeringspartierne, for så vidt også den tredje, ikke mener, at der er økonomisk basis for, at restaurationskatten afskaffes. Jeg citerede Sjællands Tidende i mit første indlæg, og jeg har forstået, at det ikke har gjort noget særligt indtryk på den fg. finansminister, at man nede i hans egen valgkreds synes, at nu burde restaurationskatten dog ophæves.

Når den fg. finansminister siger, at nedsættelsen kommer til at virke prismæssigt, kunne jeg tænke mig at bede ministeren om at komme med et par priskeksempler på, hvad 5 pct.s nedsættelse af restaurationskatten vil betyde. Når finansministeren i øvrigt hævder, at om 2 år afskaffer vi restaurationskatten helt, vil jeg sige: ja men i løbet af de 2 år er der sket en prisstigning, og så har vi yderligere ingen som helst virkning; man får ingenting ud af det.

Hr. Erik Hansen (Vejle amt) sagde, at denne regering havde da vist vilje til at gå vejen med hensyn til restaurationskattens afskaffelse. Er det da helt forbigået hr. Erik Hansen (Vejle amt)s opmærksomhed, at restaurationskatten, som nu er 15 pct., i sin tid var vistnok 24? Der er altså sket noget. Den aftrapning, som er sket, kan ikke have været tilfredsstillende, og derfor bør vi afskaffe den helt nu.

Hr. Jens Frandsen sagde, at denne stykkevis revision hindrede ikke, at man tog andre afgiftsområder op. Ja men det har vi da heller aldrig sagt, for der skal da nok komme en række stykkevis ændringer, som ud fra den opfattelse, den fg. finansminister

har, gennemføres af rationaliseringshensyn og ikke af noget som helst andet hensyn.

Jeg skal ikke kommentere fru Dagmar Andreasens bemærkninger om det uigennemførlige — det har hr. Aksel Larsen gjort — men bare gøre den enkelte bemærkning, at jeg tror nok, de radikale var mere enige, dengang de ikke sad på denne side af salen, eller rettere sagt da de var i regeringssamarbejde med socialdemokratiet. Dengang var der mere positiv vilje til at gå ind i en kulegravning, end tilfældet er nu.

Når fru Dagmar Andreasen påstår, at værdibeskatningen hindrer konkurrence, må jeg sige, at jeg synes, det går helt godt i øjeblikket; det er det, fru Dagmar Andreasen ønsker ændret og hindret. Fru Dagmar Andreasen siger samtidig, at hun næsten ikke kan bære, at vi siger, den foreslåede ændring vender den tunge ende nedad, for der er ikke så mange, der køber whisky til 40 kr. Ja men hvordan er det så med snapsen? Man har dog temmelig stor forkærlighed for, at den bliver nedsat, og den ligger nogenlunde i samme prisklasse, så det ene argument kan i hvert fald ikke anvendes her.

Den fg. finansminister var ikke særlig velvillig over for vores ændringsforslag, heller ikke over for restaurationskattens ophævelse, og det må vi jo så tage til efterretning. Vi må også tage til efterretning, at oppositionen fremover bliver stillet over for fuldbyrdede kendsgerninger, som vi ingen som helst mulighed har for at ændre på. Det er altså den vej, man vil køre afgiftsmæssigt, og det finder vi langt fra tilfredsstillende.

Må jeg til sidst sige til ministeren, at der er dog et lille område, som ministeren eventuelt kunne beskæftige sig med, når han ikke vil beskæftige sig med de større problemer, som vi ønsker løst; det er spørgsmålet om størrelsen af de forskellige udskæringer, der foregår på restauration, altså måleglassenes forskellige størrelse. På dette område hersker der efter min formening fuldkommen forvirring, idet man har måleglas på 1,3 cl og helt op til 3 cl, således at forbrugerne faktisk snydes, når de går på restauration, fordi de ikke kender størrelsen af den snaps eller den cognac, der udskænkes for dem.